

Dplandet; og man kunde saa samtidig sørge for Randbøl Sogn ved at anlægge en Bane fra en Station paa Vejle-Givebanen til Randbøl. Disse Spørgsmaal ere blevne drøftede frem og tilbage med meget stor Lidenskab der nede. Saa kom det Lovforslag, som blev indbragt her i Tinget, om at sætte Randbøl Sogn og derved Wandel i Forbindelse med Vejle ved Vejleaaadalsbanen, hvorved Wandel vilde blive forbundet med sit naturlige Dpland, og hvorved det vilde saa 2 eller 1½ Mil kortere til sin By, end det ellers vilde have, og det tror Udvalget er en fornuftig Løsning af Striden. Bølggerne vilde naturligvis vedblive at gaa højt, indtil Lovgivningsmagten har truffet sin Afgørelse; men der er kommen en Adresse fra 325 Beboere af Randbøl, Bredsten og Nørup Sogne, der udtaler sig for denne Bane, og dernæst har Randbøl Sogneraad, der har tilbudt 50,000 Kr. til Kolding-Bandelbanen, udtalt i en Skrivelse til Vejle Amtsraad: „Undertegnede Sogneraad, der har tegnet et Bidrag til en Kolding-Bandelbane paa en Tid, da der ikke havde Udset til nogen anden Jærnbaneforbindelse for Sognet, skal ikke undlade at erklære over for Vejle Amtsraad, at Sognens Larv eller Interesse er lige saa godt varetaget ved en Bane gennem Vejleaaadalen, og at Sogneraadet er villigt til, naar det viser sig, at en Koldingbane er uigennemførlig, saa at man er løst fra disse Forpligtelser, som der paahvile Kommunen, at hde et lignende Bidrag til en Vejleaaadalslinie“, altsaa 50,000 Kr. Naar saaledes det mest interesserede Sogneraad har udtalt dette, skalde man tro, at man var færdig. Saa aftrykke vi rigtignok for at være retfærdige Underbilag til Bilag 22, hvor 37 Mænd i Wandel over for de 325 sige, at det er daarligt, at de maa ønske at komme fra Randbøl til Kolding, og de sige til Udvalget: Ja de 325 kan man ikke regne, fordi de ere saadan samlede sammen paa en træst Maade fra Vejle Bys Side, nej: det er de 37, der gælde, og saa paaberaaber man sig en Adresse, som er underkrevet af den samme Sogneraadshovedmand, der har været med til at underskrive det foregaaende Bilag, Skrivelsen til Amtsraadet. I denne siges det, at Sogneraadet helst vil have en Kolding-Bandelbane; jeg tror nok, at vi kunne lade dette ude af Betragtning. Man er ikke berettiget til at antage, fordi en Sogneraadshovedmand eller et helt Sogneraad er saa vægelsindede, at det til Amtsraadet siger alt og paa sin Adresse siger noget andet, at alle Beboerne ere saa vægelsindede. Der kan jo være forskellige Meninger om, hvorvidt det er en

hensigtsmæssig Bane, og navnlig om det ikke er Vejle By, der gaar hen og forbløder sig. Men det er en Ting for sig, og ganske vist er Ministeren pligtig til, hvis dette Forslag bliver Lov, at give denne Koncession, men han kan saa sige til Vejle By: I saa ikke Lov til at laane Penge, saa paa den Maade kan han varetage deres Larv. Men det fordybe vi os ikke i. Det er blevet mig sagt, at det er en ufornuftig Bane. Det maa Vejle om; jeg tror, den løser Striden, og saa ved Siden deraf kan man give en Bestemmelse om, at Kolding skal have Lov til at saa, om de ville, en Bane til Egtved; at lade den gaa lige til Randbøl turde der dog ikke være Grund til. Nu har imidlertid et æret Medlem af Udvalget stillet et Forslag, hvorved disse 2 Baner, altsaa Vejle-Bandel- og Kolding-Egtved Banen, skalde slaas sammen til 1 Jærnbane fra Randbøl over Egtved til Kolding med Sidebane fra Spjarup gennem Vejleaaadalen til Vejle. Der er først det at bemærke, at hvis Vejle siger nej til Sidebanen, saa bliver der ikke noget af det. Overhovedet har man ikke nogen Kundskab om, at Vejle skalde være villig til at gaa ind derpaa, og saa turde det være meget usundt i et saadant Tilfælde, at søge at fremtvinge et Kompromis mellem disse to Byer, naar de rivalisere med hinanden. Jeg maa altsaa paa det bestemteste fraraade at stemme for dette Endringsforslag.

Jeg skal altsaa anbefale det høje Ting at vedtage Udvalgets Flertals Endringsforslag under Nr. 5, og saa vil jeg for mit eget Bestkommende — jeg kan ikke gøre det paa Udvalgets Begne — raade til at stemme for Underændringsforslaget 6, 1, og samtidig aldeles afgjort tilraade at stemme mod 6, 2 og indstændig opfordre det høje Ting til at modsætte sig dette Forslag om Tølløsebanen. Om Endringsforslagene Nr. 7 og 8 har jeg talt. Der er saa Endringsforslaget Nr. 10 tilbage. Jeg behøver ikke at gennemgaa det; de Herrer have jo læst det. Det er i og for sig naturligt at opstille en vis Rækkefølge, i hvilken disse Baner kunne anlægges. Man kan ikke tillade, at de alle paa en Gang komme og søge Koncession, saa vilde man saa en saadan Jærnbane-trængsel, at det vilde være alt andet end sundt; det vilde ogsaa blive meget dyrt; man vilde saa Strejker. Vi have derfor stillet Forslag om den Orden, i hvilken Koncessionerne skalde gives, og det er en ganske naturlig Orden at tage Hensyn til, naar Koncessionerne komme ind, vel at mærke bilagte med fornødne Dphlysninger. Det er saaledes ogsaa rimeligt, at sselne noget